PŘÍTEL LIDU.

ROČNÍK IX. WILBER, NEBRASKA, VE ČTVRTEK DNE 5. ŘÍJNA. 1899 ČÍSLO 4.

Historical Society

Telegramy zámořské.

Praha, 26. září. Žid L. Hilsner, jenž odsouzen byl pro zavraždění křesťanské dívky Hrůzové k smrti provazem, přiznal se, že děvče skutečně vykrvácelo pod rukou Židů a krev její použita k náboženským obřadům. Spoluvinníkem jeho jest prý jamnický žid Wassermann a ještě jiný.

Z dodatečné výpovědi k smrti odsouzeného Hilsnera vysvítá, že Anežku Hrůzovou zavraždili židé Josuah Erbman a Šalamoun Wasserman, kdežto Hilsner dával jen pozor. Na oba jmenované vydán byl zatykač a "Národní Listy" tvrdí, že oba Hilsnerovi spoluvinící zatčeni již byli. Erbman je poloslepý a pajdá.

Vídeň, 25. září. Panská sněmovna obdrží celou řadu nových členů. Členy panské sněmovny jmenováni byli: Universitní profesoři Hebra a Lamnosch, býv. ministři Dr. Madevski, Dr. Steinbach a Boehm z Bawerku. Dále odborní šéfové Enzenberg a Kraus, bývalý předseda nejvyššího soudu Rummler, opat Grasbeck, baron Vilém Berger, známý inženýr a vynálezce rytíř z Mauslicheru, dle něhož nazvány jsou rakouské opakovačky, známí velkoprůmyslníci Gustav a Max z Mauthnerů, štýrskohradský advokát Schreiner. Vedle toho celá řada Poláků a Čechů.

Ředitel sluha Viktor Schmidt, člověk ženatý, a manželka vídeňského holiče Franka, kteří udržovali hříšný poměr milostný, pokusili se společně o sebevraždu. Franková zemřela následkem poranění. Schmidt ale zůstal na živě.

Pavel rytíř Spaun, jenž v červenci t. r. byl zatčen ve Vídni, byl včera pro rušení náboženství odsouzen na týden do vězení, za to ale zbaven byl žaloby pro zločin proti mravopočestnosti. Před několika roky prý udržoval nemravný poměr 12 letou dcerou malíře a naturalisty Dieffenbacha, pověstného svým podivínstvím. Obžalovaný, člověk 30 letý, nápadně malé postavy, se přiznal, že se Steliou Diefenbachovou udržoval milostný poměr. Ježto nebylo důkazů, byl sprostěn žaloby.

Vídeň, 30. září. Celý kabinet ministerský hraběte Thuna z Hohensteinů se poděkoval a dle "Freie Presse" císař resignaci přijal, pověřiv hraběte Claryho, aby sestavil nový kabinet.

Lima, Peru 29. září. Obyvatelstvo města Candarve a Poclata žije od 15. srpna v hrozném strachu, že krajina v těchto místech se prodává do bezedno propasti. Kraj několik čtvereních mil také skutečně se propadává a na mnohých místech objevují se široké a hluboké trhliny a veliká hora stojící za Canarve se boří.

Kingston, Jamaica 29. září. Anglický ministr kolonií, Josef Chamberlain, nařídil generálnímu guvernérovi na Jamaice, aby na místě dosavadních poslanců do zákonodárny, jmenoval nové členy, nebo zkrátka, aby sám sestavil celý zákonodárný sbor. Kdyby pak s ustanovením tím zákonodárci spokojeni nebyli, musí učiněna býti jiná a radikálnější změna. Místní politikaři vyjadřují se, že nastala vážná doba a že nedá se předvídati co stane se v příštím zasedání zákonodárny, že ale na každý pád dojde k vážným událostem.—Toto jest malá ukázka imperailismu.

Bělohrad 27. září. Kneževič, onen Bosňan, který učinil útok na bývalého krále Milana, byl odsouzen k smrti prachem a olovem a rozsudek také na místě vykonán. S ním souzený druhý útočník byl odsouzen k témuž trestu, leč v posledním okamžiku byl omilostněn králem Alexandrem a trest smrti změněn v doživotní žalář. Od té doby bylo pokračováno v soudu s ostatními domělými spiklenci a šest bylo jich odsouzeno do žaláře od dvou do osmi roků.

Kolín N. R. 29. září. Zde střítil se dnes velký dům, právě dostavovaný, při čemž deset lidí přišlo o život.

St. John, N. F. 29. září. Skuner "Lily of the West", vezoucí z Labradoru několik set balíků tresek, srazil se nedaleko Belle Isle s obrovským ledovcem a porouchal se tak že v několika minutách, se potopil. Posádka zachránila se v člunech a otloukala se po tři dny na zdařbůh rozbouřeným mořem, snášíc hrozné trampoty. Třetí den konečně zachráněno jest mužstvo anglickým parníkem.

Berlín 28. září. Dnes zahájen byl zde sedmý geografický kongres v budově dolní sněmovny. Delegáty uvítal princ Albrecht skvělou řečí, v níž poukazoval na to, kterak říše německá hluboce se zajíma o úspěchy a vymoženosti geografické a povzbuzoval ku všeobecnému sdružení se za příčinou odhalení severních krajů a točny. Též několik delegatů řečnilo, načež princ Monaco měl dlouhou řeč o expedici na východní Greenland.

Madrid 29. září. Celý kabinet španělský resignoval následkem velké neshody ministrů ohledně národní obrany. Hlavně jednalo se tu o provedení plánů ministra války, gen. Camillo Polavieja, který navrhl, aby učiněna byl vládou zvláštní půjčka pro zvelebení, zdokonalení a vyzbrojení pohraničních pevností. Na tento návrh nemohl však nijak přistoupiti ministr financí, señor Vilaverde a s ním ještě někteří jiní ministři a tu nastala krise. Premier, don Francisco Silvela odebral se do San Sebestian, aby resignaci ministrů doručil královně. Silvelovo ministerstvo bylo sformováno dne 3. března 1899.

Kalkuta, Indie 29. září. Minulý týden řádila hrozná bouře nad zdejším krajem. Celá údolí jsou zaplavena vodou z mnoha míst dochází zprávy o zhoubném pošinutí země. Bouře přehnala se přes záliv Kalkutský, načež hnala se směrem severním přes Kalkutu, Dinajpur a Jailpaiguri, kde spadly obrovské spousty vody. Nejděsnější zuřila bouře v Darjeelingu. Druhá zhoubná bouře snesla se prvně nad Raus purem a hnala se západně přes Purneu do Monghyru. Jelikož z těchto krajin dosud nedošly žádné pravidelné úřední zprávy, považuje se za to, že zhouba musela tu býti hroznou. Most přes Teestu byl urván a odnešen vodou, následkem čehož Kolumpog jest zbaven veškeré komunikace. Vojáci a dělnící zaměstnaní jsou čištěním a opravováním cest. V severní části Bengálská bylo nesčetně chatrčí chudých domorodců zničeno a morový tábor zaplaven úplně. Řícením se hory u Dorjeelingu, hrozí záhuba bazaru.

Moskva 29. září. Horace Porter, americký vyslanec, vyslovil se ku zpravodaji ruského listu, že Dreyfus jest nade vší pochybnosti vinen zrády a že věří v jeho vinu. V Paříži převládá přesvědčení, že Dreyfus byl skutečně jedním z oněch vládních spiklenců, kteří prodali vojenská tajemství cizině a Dreyfus jako hejtman dělostřelectva propůjčil se ku zrádě této.

Praha 30. září. Bedřich Karel hrabě Kinský, majitel statku Kostelec nad Orlicí v Čechách, člen panské sněmovny, císařský rada a rytmistr ve výslužbě zemřel včera ve stáří 65 roků na svém zámku v Kostelci nad Orlicí. Zanechává tři dcery a syna, Maria Františka Josefa, který stane se nyní dědicem statku.

Kabinetní krise jest dosud nezměněna. Kníže Lichenstein stále vyjednává s levičáky.

Uvítání bulharského knížete Ferdinanda po jeho příchodu do Vídně bylo takové, jakého se dostává pouze vládcům předních zemí a bylo tím pozoruhodnějším, že bulharskému trůnu nedostalo se podobné cti od zvolení Ferdinandova. Tato změna politiky se strany císařovy jest všeobecně považována za důkaz rozhledu císaře, který si přeje, aby bulharská politická situace se posílila jak doma tak za hranicemi vůči přítomným vulkanickým poměrům v Bulharsku vládnoucím.

Londýn 2. srpna. Zpravodaj londýnské "Daily News" sděluje z Johanesburgu, že dr. Leyde určil den 3. října k formalnímu prohlášení války s Anglií. V Johanesburgu koluje pověst, že královna anglická dopsala královně Vilemíně holandské, že s ltostí Anglie zvedá zbraň proti bývalým jejím poddaným, nyní v Africe a ujišťuje zároveň německého mocnáře, že byly ze strany Anglie učiněny všechny možné kroky k zachování pokoje, že však Boerové nešli ani na krok Anglii vstříc, aby záležitost v dobrém mohla býti vyrovnaná.

Boerové v tisících shromažďují se na hranicích Natalských a jsou úplně připraveni k uvítání nepřítele.

V poslední době přijelo do Transvaalu několik set Němců, Nizozuncanů, Švédu, Rakušanů, Francouzů, ano i Irčanů, většinou to záložních důstojníků a cvičených vojáků, kteří vstoupili do služeb Boerův.

Zpráva zlatodolů nabízí dělníkům, kteří ostanou při práci a neodejdou do pole $5 denně a stravu. Leč velmi málo lidu ostává v dolech.

Cairo, 2. října. Voda v řece Nilu klesla na bod, jaký dosud není zaznamenán v historii. 260.000 akrů pozemků rýžových jest úplně vyprahlých a voda v řece dosud klesá.

Calkuta 2. října. Šedesát mrtvol bylo vytaženo z trosek bazaru v Phoolu, kde min. týden řádilo nejvíce zemětřesení a pošinování země. Hromadný tento pohřeb vypraven byl methodistickou misií, která zároveň ujala se ošetřelých dítek.

Madrid 3. října. Ze San Sebastian dochází zpráva, že ministerstvo, jež odstoupilo, vzalo resignaci svou zpět, až na ministra války gen. Polavieja, jehož místo nastoupí gen. Azzcaraga.

Z FILIPIN.

Povstalci přesekali všechny telegrafní dráty mezi Bacoorem a Manilou. Všechno spojení a depeše musí nyní posílaný býti po vodě.

Povstalci učinili útok na Bacoor v 8:20 hodin ráno dne 2. tm. a boj trval až do večera. Našemu vojsku velel zde general Grant, který nalézal se po celou dobu trvání boje v prvních řadách střelců.

Povstalci zaskočili americkou patrolu předních stráží, při čemž jeden seržant byl usmrcen a dva vojíni raněni. Celkem pak při tomto boji osm Američanů bylo poraněno a dva zabiti.

General povstalců Alejandreas, který přítomně vyjednává s Otisem, vyjádřil se ku zpravodaji New Yorského "Heraldu" takto:

"Vláda povstalecká jest ochotna podvolit se prostektorátu Spoj. Států, leč my postoupili se Španělském válku proto, poněvadž nechtěli jsme déle ostatí kolonií. Koloniální vláda a politika americká na Filipinech byla by daleko horší španělské. My nechceme postaletí být předmětem, na němž by se Američané učili koloniální politice. S Anglií bylo by to ovšem jiné. Vy jste jiná race a s námi nesympatisujete a my víme velmi dobře, jak vládnouti našemu lidu. My také nepochopujeme, proč vlastně vy, národ tak mocný a veliký chce nás rozmačkati jako hmyz. Vy nás můžete podrobiti, poněvadž jste bohatí a proto že naši vojáci nedovedou tak dobře bojovat jako vojáci vaši.

My chceme čestný mír, leč budem bojovati do posledního dechnutí. Nám jest známo každé vaše vojenské hnutí a každý den dojdou nás všechny vaše lokální časopisy. My známe vše, co vaše velké časopisy v Americe píší a víme že velmi málo vašich čelných politikářů s válkou touto souhlasí a co nevidět zvrátí se všechno smýšlení lidu v náš prospěch.

Admiral Dewey slíbil mne v Hong Kongu, že po terminaci války se Španělskem, bude dána Filipinum úplná neodvislost. Dewey byl také nejlepším naším přítelem, leč nyní seznáváme, že mu není dovoleno, aby splnil nám dané slovo.

My nevíme proč vlastně gen. Otis odpírá uznati naši povstaleckou vládu pouze proto, "že prý se obává, že nás druhé mocnosti neuznají!"

Ze všeho dalšího vyjadření gen. Alejandrina jde na jevo, že povstalci odhodlaní jsou k tomu nejtužšímu odporu a boji a že se za žádnou cenu podrobiti nenechají, ačkoliv přiznávají, že kdyby Ottis celou silou na ně se obořil, že by podlehnouti musili. Leč přemožení jejich ještě nijak neznamená souhlas a podrobení se koloniální politice Spoj. Států.

Dne 30. září došla valečný departement ve Washingtoně zpráva, že gen. Garcia, komandujíce povstalecké vojsko ve východním Mindanao, vyjadřil se, že jest hotov vzdáti se Američanům a odevzdati jim zbraň.

Departement jest prý nad míru spokojen s posledními úspěchy vojska na Filipinech a se zprávami odtud došlými.

Povstalci propustili ze zajetí 14 Američanů, kteří na různých místech upadli do zajetí povstaleckého. Vzdání Američanů dělo se ze náležitých vojenských, velmi atraktivních obřadů. Zajatci chválí povstalce, kteří s nimi zacházeli co nejlépe.

Do Manily přišla dne 1. tm. komise Filipinců, sestávající na prvním místě z gen. Alejandrina, o němž nahoře zmínka jest činěna. Jest to muž každým palcem vojín, obrovské postavy a různé povahy. Jest mu asi 32 roků. Dále Col. Ortino, mayor Ortez, původu německého, mluvící plynně anglicky.

Jistý člověk, který vrátil se z Turdacu, kde zajata byla americká dělová lodice "Zafiro" sděluje že kadet Wood, velitel této lodice s celou posádkou byli pobiti v boji na řece Orani. Raději padli, než by byli dobrovolně loď povstalcům vydali.

Filipinská komise, pomocí níž Aguinaldo již po třetí pokouší se cestou diplomatickou docíliti nějakého vyrovnání, zdrží se v Manile tři nebo čtyři dny.

Gen. Ottis oznámil komisi ještě před zahájením konference, že uznává Aguinalda za nejvyššího vůdce Filipinského vojska, za presidenta však nikdy jej uznati nemůže.

Filipinci nadšeně vysiance uvítali na Grand Plazza.

Na otázku předloženou jednomu členu komise, "jak dlouho mohli by povstalci vzdorovati přesile americké, čítající 60.000 dobře vyzbrojeného a vycvičeného mužstva," odpovídá tázaný:

"Tak jak my válčíme, povedeme válku proti sobě větší přesile do nekonečna. Vy Američané zmocnili jste se pouze okolí Manily na několik mil a nejbližší tratě dráhy u Angeles a malého pruhu země u San Fernando. Však na Luzon jste se dosud nedostali, aniž znáte tamní povstaleckou sílu a prameny. My máme v rukou bohaté a úrodné kraje severu, odkud čerpáme veškeré naše potřeby. Náš lid dodává vojsku zásoby za ty nejlevnější ceny a podporuje nás výdatně penězi, kdežto vydržování amerického vojska stojí obrovské peníze. A tu nastala otázka: "Výlohy tyto denně vzrůstají a jak dlouho to chtí vydržeti Američané! My nemáme mimo toho žádné dopravní agenty a kontraktní zásobovatelé armády, kteří shrábnou obrovský užitek ze všeho. My však nepřejeme si válčit, ačkoliv máme dosti peněz i vojska válku udržeti tak dlouho, pokud budeme jen chtít."

To zajisté ostře charakterisu je poměry na Filipniech, s nimiž jak shora řečeno "naše vláda jest tak velice spokojena!"

Telegrafické zprávy americké

Konec dobrodružného života.

Z Durango, Mex., oznamuje se úmrtí pověstného kdysi hráče a podvodníka Lew Louka z Chicago. Týž byl roku 1883 odsouzen zde na 16 roků do káznice pro zavraždění obchodního cestujícího Pavla Lohmana, jej ve hře při jízdě na vlaku obral o peníze a pak v hádce zastřelil. Po odpykání sedmi roků byl Houk omilostněn s podmínkou, aby opustil Spojené Státy i odplul do Evropy; vydávaje se za bohatého Američana, zjednal si v Londýně přístup do vznešených klubů hráčských "ohnul" tu i prince waleského, když pak mu půda počala hořet pod nohama zmizel a potloukal se v různých hernách mexických, kde konečně byl nyní zachvácen smrtí.

Uvítání Deweyho.

Uvítání Manilského vítěze v New Yorku bylo královské. Popisovati tuto slavnost jen poněkud podrobněji, vyžadovalo by celé sloupce. Postačí pouze podotknouti, že uvítání Deweyho bylo jedno z největších národních manifestací, jakých dosud New York zřel. Slavnosti na moři byly krásné, účastnilo se jich na sta lodí těch nejrozmanitějších, leč uvítání na pevnině dne 1. tm. překonalo vše ostatní. Celých 50.000 lidí účastnilo se slavnostního průvodu mimo povozů a kočárů. Všechno vojsko bylo v parádě a děla hřměla na pozdrav po celou dobu slavnosti. Na mostě Brooklynském svítilo 8000 elektrických světel a nesčetný počet kapel koncertoval po ulicích. —Admirál Dewey není však žádným přítelem řečnění a stává se přímo nervosním. Jelikož kladeny jsou o mnoho stran dotazy, zda jest admirál ženat, či svoboden, podotýkáme, že Dewey jest vdovec. Manželka zemřela mu již před 25 roky.

Kost odvezen.

Bartoloměj Kost, z Chicaga, který jest obviněn z vraždy své milenky Marie Vodičkové v Brémách v Německu, byl vydán německé vládě a min. neděli v průvodu dvou detektivů vypraven byl z Chicaga do Evropy, kde bude postaven před kriminální soud. Nynější jeho žena Šimerová, neprovázela jej jak původně měla v úmyslu.

Kap. Carter odsouzen.

Čtenáři budou se pamatovati na soud kapitána Oberlin M. Cartera, od inženýrského sboru, který byl obviněn, že vládě zpronevěřil téměř dva miliony a postaven pro to před vojenský soud byl vinným uznán a odsouzen. Carter odvolal se k presidentovi a tento nyní k návrhu generálního zemského náviadního rozsudek nad Carterem vynešený potvrdil. — Carter po ten celý čas nalézal se na svobodě, ve službě a bral ku všemu značné služné co kapitán. Nyní byl opět zatčen, degradován a na pevnost Williams na Governors Island uvězněn. Žaloba na Cartera zněla, že při opravách přístavu v Savanah, Ga., účasten byl spiknutí na podvádění a okrádání vlády, kterou různými manipulacemi účetními okradl o okrouhlou sumu $1.700.000. Švindlí tento odhalen byl nástupcem Cartera, Casins E. Gillette, který odhalení sdělil brigadníku Wilsortovi od inženýrského sboru, který Cartera pohnal před vojenský soud. — Carter až do poslední chvíle byl si tarka jist, že bude omilostněn, poněvadž měl značný politický vliv a protekci. Leč president přece neodvážil se tak křiklavý zločin v armádě v době pokoje spáchaný zločinci promíniouti a potvrdil rozsudek vojenského soudu. Jediná naděje Carterova ujíti vězení spočívá v tom, zda by jej president McKinley omilostnil, o čemž se pochybuje. — Carter odsouzen byl na pět let do vojenského vězení v Leavenworth, Kas., zbaven důstojenství, vyloučen z armády a pokutován $5000. Když zpráva ta sdělena byla zástupci Cartera, právníku Blairovi v Chicagu, byl tento hluboce dojat a rozčilen a zvolal: "Toto jest násilí a zráda, jaké byly spáchány v Paříži na Dreyfusovi a já jsem nikdy neočekával, že rozsudek vojenského soudu bude presidentem potvrzen, poněvadž jest nespravedlivý. Členové vojenského soudu spikli se proti Carterovi a uznali jej vinným zločinu, který nikdy nespáchal." Tomu ovšem věří pouze Blair sám. Ostatní svět ví, že Carter jest zlodějem, který již dávno měl seděti v kriminále. V pondělí zadán byl k soudci spolkového soudu Locombovi, žádost "Habeas Corpus," která byla povolena. V žádosti udává se, že Carter co vojín nemůže býti odsouzen k pokutě, nýbrž pouze k vězení a za tou příčinou, že osoba jeho neprávě jest držená ve vězení. Spis doručen byl gen. Meritovi a výslechem o tom předejde se rychlému odvezení Cartera do vězení v Leavenworth. Přátelé jeho snaží se všemožně uchrániti jej trestu.

— Ve Friend budou dne 12. a 13 odbývány přeháňky chrtů. Majitelové chrtů z Minesoty a Dakoty budou zde přítomni.

Nové Eldorado

Časopis "Times" v Minneapolis, Minns., přináší zprávu, že do území Ungavaland, na Klondyku v Alasce, které dosud jen dle pověstí bylo známo, podařilo se nyní vniknouti výpravě prospektorův, v jichž čele stojí jistý novinář, zastupující bohatý bostonský syndikat. Dle zpráv došlých z Fort Francis, odhaleno tu to nejbohatší ložisko zlata, jakož i jiných minerálií, než kdekoliv dosud na Klondyku objevených. Mimo zlata, nalezena tu bohatá zřídla stříbra, mědě, železa, sádry, železa cinobru atd. Společnost těchto prospektorů nezadala dosud svůj nárok na patřičné úřady do Ottawa, v Kanadě, jíž území toto patří.

Z Washingtonu.

"Chicagský Record" přináší zprávu z Washingtonu, že nynější asistent tajemníka války, George D. Mejklejohn z Nebrasky bude v příštích dnech jmenován civilním guvernérem na Filipinech. Mejklejohn těší se vší přízni presidenta a o jmenování pro tuto novou hodnost mluví se veřejně o diplomatických kruzích Washingtonských.

Vláda obdržela zprávu od konsula našeho v Puerto Cabello, Venezuela, kde tento oznamuje, je v posledních dnech došlo k několika srážkám mezi vládním a povstaleckým vojskem. Občanská válka na Venezuele byla zahájená a obyvatelstvo žije u velkém napjetí. Podobnou zprávu zaslal též kap. Hemphill, z válečné lodě Detroit.

President McKinley vydal dne 28. září k obyvatelstvu Washingtonskému provolání, aby v den příjezdu admirála Deweyho do Washingtonu to jest v úterý dne 3. října byly všechny veřejné vládní dříny, loděnice, tiskárny, úřadovny atd., zavřeny a aby obyvatelstvo ten den světilo co svátek. V ten den bude Deweymu podle usnešen kongresu ze dne 3. června 1898 odevzdán presidentem čestný meč."

V posledních dnech činí se na presidenta McKinleyho s mnoha stran vytrvalý nátlak, aby odebral se na západ, do Omahy, a aby zde uspořádal několik přednášek. Toto pozvání, jak se samo sebou rozumí, jest učiněno správou výstavy Transmissippské, leč to jest pouhá záštěra, za níž skrývá se účel čistě politický. Jest to vůbec rámus a křik Macedonských z tábora republikanského, hlavně republikánských manažerů. Voje. Ed Rosewatera a Johna M. Thurstona se spojily a volají Mc Kinleyho na pomoc do Bryanova státu. Jest dobře známo, že president navštívil výstavu loni, kde byl přijat s enthusiasmem a částečné vítězství republikánů ponouká je k opakování tohoto procesu. Ačkoliv president pozvání odřekl, není přece věc ta naprosto odložena a politické příhody mohou velmi lehce přivolali presidenta do Nebrasky příští měsíc.

NEBRASKA

— Katolický, a všeobecně vážený kněz P. Vlček v South Omaze, vyzvedl si zatýkač na jistého Václava Krajíčka, jednoho to ze svých osadníků, který o něm rozšiřoval trestuhodné kriminalní hanopisy. Leč jak už to bývá u podobných lidí, přilezl Krajíček, jsa zatčen a před soudce postaven, ku kříži. Zde prohlásil, že dopisy ty napsal ve vzteku a že mu není ničeho známo, co by ctí P. Vlčka bylo na ujmu. Následkem toho P. Vlček ustoupil od obžaloby pokud se týče rozšiřování hanopisů a soudce odsoudil Krajíčka do vězení na jeden den a k náhradě soudních útrat.

— Jistému "Nepomuk" Gentervi v Holstein, byla povolena pense vládou.

— Kdo měli příležitost viděti kdekoliv ve státě příjezd a vystoupení Bryana, musí doznati, že muž tento jest dosud idealem a miláčkem lidu. Řeči Bryanovy nejsou ověšeny, abychom tak řekli, politickými rolničkami, nýbrž jsou výtvorem hlubokého bádání a studování stávajících poměrů, jakéž jedna strana neustále odívá v pestrý a nádherný šat, který Bryan však kus po kusu před zraky zástupů dolů trhá a okazuje poměry ty a rep. politiku Marka Hanny a jeho spřežencův celé nahotě. Republikáné mysleli, že Bryan v roce 1896 byl poražen a že nikdy více nevstane. Leč mýlili se. Bryan není člověk, jenž by prvním neúdarem nechal se odstrašiti. On načerpal nových sil, znovu pustil se proklestěnou již poněkud cestou. A za ním jde lid pracovný, který bude státi při něm ve všech jeho snahách a bojích proti kapitálu, trustům, imperialismu, militerismu, expansní politice a vysávačům pracovných tříd. A proto vidíme tak obrovské dávy s jízdí se, aby poslechli jeho duchaplné řeči a mohli stisknouti mu jeho bodrou pravici. Mr. Bryan sdělil nám, že míní v příštích dnech odebrati se do Ohio, kde ztráví tři dny přednáškami. Nyní jest v Texasu.

— U Valentine vyvolalo velké rozčílení udání pí. Pettersonové, chudé vdovy, na v sousedství bydlícího ničema, Frank Reese, který dopustil se na její 14 leté dceruške kriminalního násilí.

— Osudná nehoda udála se min. pátek odpoledne při dostihách cyklistů při pouličním karnevalu v Lexington. Cyklista, Herman Kugler, mladík to as 21 letý, hlavní to účastník závodě, který právě dospěl k vyrčenému bodu jako druhý vítěz, narazil v letu svém na kole, na provaz, jímiž zatažena byla ulice, při čemž vymrštěn byl z kola na hlažbu a poranil se tak, že asi v 6 hodin večer zemřel. Nejdivnější jest ta okolnost, že Kluger teprvé za dvě hodiny na to počal stěžovati na bolesti v hlavě a životě, tak že musel dopraven byti do svého domova, kde ve dvou hodinách zemřel.

— Obýdlí farmáře Ed Ponyho, u Brownville bylo zničeno požárem, při čemž 14 letá dcerka utrpěla bolestné popálení.

— V posledním týdnu uhodily první mrazy. V pátek min. týden namrzl led až na ¼ palce.

— Bývalý kongresník E. Hainer byl zvolen předsedou ústředního státního výboru, leč vzdal se této hodnosti a na místo jeho zvolen byl Orlando Teft.

— Pan St. L. Kostohryz, vydavatel "Osvěty" v Omaze, navržen byl spoj. stranami co kandidát pro úřad školní rady. Přáli bychom p. K. zvolení, avšak v Omaze není to možno, třeba se Čechové vespolek sdružili. Na některé, a těch jest převážná většina, neměl protest Čechů proti Rosewaterovi a Moorovi žádného vlivu. A za stávajících poměrů má český kandidát v Douglas okresu, hlavně nenílí republikán, velmi malých, zda rozhodně žádných vyhlídek. Ono se ovšem hlásá "volte pro Čecha, jest to naší povinností" atd. To však není principielní, nebo v politice jest pravidlem, aby každý volič, bez ohledu na národnost, své partaje se držel. Národnost nemá tu býti měřítkem. Dává-li se přednost národnosti před politickým přesvědčením, tu přestává pak každé činění nároků na podporu národnosti jiné a Čechové anebo kterákoliv jiná národnost nemůže přece žádati, aby tou či onou velkou partají národní byla uznávána. Sami pak o sobě Češi v Omaze zvolí s bídou assesora. Podle našeho náhledu by se Čechové omažství byli dočkali daleko větších úspěchů, kdyby se byli pevně drželi svých stran. Leč tam až dosud zavádění byli voliči jistými "vůdci" do onoho tábora, kde se více platilo. Pan Bureš byl zapřísahlým demokratem až do té doby, kdy se dostal do rep úřadu. Proto se tomu nemusí žádný tak moc divit, že nedomohl se důvěry všeobecné u politikářů. Převlékání politického smýšlení jako rukavic jest právě tak "počestné" jako zklamání a neobdržení daného slibu nebo slova. Na všechny politické události jest potřeba pohlížeti střízlivě a bez předsudků. My vážíme si p. Bureše a víme, že jest v každém ohledu muž poctivý, ale věc jest ve skutečnosti takovou.

— Hrozný požár řádil min. pondělí v Palmyra a za tisíce majetku bylo zde zničeno. Většina obchodů městských, jakož i domů obydelných bylo zničeno.